

disse 2 Aar været i opadgaaende Bevægelse. Vel har Tjenestemændene faaet nogen Godtgørelse derfor gennem den som Følge deraf automatiske Forøgelse af Dyrtidstillæget, men vi ved jo alle, at Dyrtidstillægets Forøgelse ikke fuldt dækker den forøgede Udgift, som følger af Prisstigningen, og naar det saa tilmed har været saaledes, at den Forøgelse af Dyrtidstillæget, som fremkom, ophævedes i hvert Fald delvis ved den samtidige Nedsættelse af Konjunkturtillæget, forekommer det mig, at man godt kan forstaa, at der efterhaanden hos Tjenestemændene er opsamlet en betydelig Sum af Utilfredshed med den Lønordning, de har haft de sidste Aar.

Fra Tjenestemændenes Side er der rettet Anmodning til mig om at søge Reglerne for Konjunkturtillæget og Stedstillæget forandret, saaledes at Tjenestemændenes Forhold kunde blive bedre. Under de Forhandlinger, jeg har ført med Tjenestemændenes Organisationer om disse Spørgsmaal, har jeg ikke været i Stand til at imødekomme samtlige de Krav, der blev stillet af Tjenestemændene, idet jeg var klar over, at man saa stærkt som muligt maatte begrænse den Udgift, som vilde blive Følgen. Tjenestemændene forstod da ogsaa dette Argument og har paa adskillige Omraader slaaet af paa de Krav, de mente at maatte stille, og det Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Resultatet af disse Forhandlinger, et Resultat, som Tjenestemandorganisationerne har sluttet sig til. Den Omstændighed, at der saaledes er opnaaet Enighed med Tjenestemændene, forekommer mig at være af stor Betydning, og hvis det skulde lykkes at gennemføre Lovforslaget her i Rigsdagen, hvad jeg har det bedste Haab om, tror jeg, man vil opnaa, at der i Tjenestemændenes Rækker i de kommende Aar vil være betydelig større Tilfredshed med Forholdene, end der har været i de senere Aar. Dette tillægger jeg en meget stor Betydning for Statens Arbejde og Funktioner. Det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte, bestemmer, at de nugældende Satser for Konjunkturtillæget i Realiteten føres tilbage til de Satser, som gjaldt før den sidste Nedsættelse, idet der dog foretages visse Ændringer i Satserne for at gøre dem bedre teknisk egnet til Beregning og Udbetaling af dette Tillæg. Paa et Punkt er Satserne ikke ført tilbage til den tidligere Ordning, idet det for at spare Penge har været nødvendigt at opretholde den Deling mellem Satserne for gifte Tjenestemænd og Tjenestemænd over 35 Aar paa den ene Side og ugifte Tjeneste-

mænd paa den anden Side, som blev gjort ved den sidste Ændring af Konjunkturtillæget. Der foreslaas endvidere den Ændring, at Konjunkturtillæget gøres bevægelig i Forhold til Prisniveauet. Det er et Krav, som Tjenestemændene tidligere har fremsat, og som de ogsaa har fremsat nu, og jeg har ment, at man paa dette Punkt burde imødekomme Tjenestemændenes Ønsker. Dog har jeg ment — og det har Tjenestemændene ogsaa godkendt —, at Konjunkturtillægets Bevægelse ikke burde være helt konform med den Bevægelse, som foregaar indenfor Dyrtidstillæget efter de derom gældende Regler. Det fastsættes derfor her i Lovforslaget, at Konjunkturtillæget skal bevæge sig een Gang, hver Gang Dyrtidstillæget bevæger sig to Gange, saaledes, at for hver fulde to Portioner, Dyrtidstillæget bevæger sig til den ene eller den anden Side, bevæger Konjunkturtillægets Satser sig 10 pCt. opad eller nedad, efter som Prisniveauet er.

Foruden disse Ændringer i Konjunkturtillæget foreslaas der Ændringer i Stedstillæget. Hidtil har Stedstillæget været ydet med tre Satser paa henholdsvis 450, 330 og 240 Kr. aarligt, og efter Lønningsraadets Bestemmelse er de Byer, hvori Tjenestemændene er ansat, delt i tre Grupper, svarende til de tre Satser. Det forekommer mig, at den Tanke, der ligger til Grund for Ydelse af Stedstillæg, har sin fulde Berettigelse, idet der er en Væsenforskel paa Leveomkostningerne i de forskellige Dele af vort Land, og jeg tror derfor, det er en sund og god Tanke at have Stedstillæg som en Del af Tjenestemændenes Lønninger. Men det er sikkert følt adskillige Gange, at det gamle Stedstillægs Regler ikke var tilstrækkelig elastiske til at opfylde Formaalet med Tillæget, nemlig at yde Tjenestemændene et Tilskud til Lønningerne, der svarede til de særlige Dyrtidsforhold i de forskellige Dele af Landet, og i det hele taget var Satserne lidt for lave. Det Lovforslag, der nu fremsættes, gaar derfor ud paa dels at forhøje Stedstillægets Satser i al Almindelighed og dels at indføre 5 Satser i Stedet for de tidligere 3. Gennem disse 5 Satser vil man bedre være i Stand til at tage Hensyn til de forskelligartede Forhold i Landets forskellige Byer og derved skabe ensartede Forhold for de forskellige Tjenestemandsgupper. Den Sats, der gælder for første Gruppe, som alene omfatter København, Frederiksberg og Gentofte, altsaa det, man plejer at kalde Storkøbenhavn, er foreslaaet sat til 588 Kr. aarlig, den næste